

- aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als koper optredende, niet in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername in Finland is gevestigd,
 - aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als koper optredende, in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername niet in Finland is gevestigd,
 - aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als verkoper optredende, niet in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername in Finland is gevestigd,
 - aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als verkoper optredende, in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername niet in Finland is gevestigd?
- 2) Is in casu van belang dat de verzekering enkel de fiscale aansprakelijkheid van de doelvennootschap dekt die is ontstaan vóór de bedrijfsovername?
- 3) Is in casu van belang of de bedrijfsovername betrekking heeft op de aandelen dan wel op een bedrijfsonderdeel van de doelvennootschap?
- 4) Is in een situatie waarin de bedrijfsovername betrekking heeft op de aandelen van de doelvennootschap, van belang dat de garanties die de verkoper aan de koper heeft verstrekt, enkel inhouden dat de verkoper de eigendom van de te verkopen aandelen heeft en dat daarop geen vorderingen van derden rusten?

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (PB 2009, L 335, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Østre Landsret (Denemarken) op
8 februari 2018 — A/Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Zaak C-89/18)

(2018/C 142/44)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Verwerende partij: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Prejudiciële vragen

- 1) Indien „nieuwe beperkingen” voor de gezinshereniging tussen echtgenoten zijn ingevoerd die prima facie een schending vormen van de standstillbepaling van artikel 13 van besluit nr. 1/80 (besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie in het kader van de overeenkomst van 12 september 1963 tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije) en die beperkingen gerechtvaardigd worden op basis van overwegingen in verband met een „geslaagde integratie” zoals erkend door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 12 april 2016 in de zaak Genc ⁽¹⁾ en zijn arrest van 10 juli 2014 in de zaak Dogan ⁽²⁾, kan een regel zoals § 9, lid 7, van de Udlændingelov (Deense vreemdelingenwet) — op grond waarvan onder meer de gezinshereniging tussen een derdelander met een verblijfsvergunning in Denemarken en zijn/haar echtgeno(o)t(e) onderworpen is aan de algemene voorwaarde dat de binding van het paar met Denemarken groter moet zijn dan die met Turkije — „rechtvaardiging [vinden] in een dwingende reden van algemeen belang, geschikt [zijn] om de verwezenlijking van het nagestreefde legitieme doel te waarborgen en niet verder [gaan] dan nodig is voor het bereiken daarvan”?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, waardoor het bindingsvereiste algemeen geschikt wordt geacht om de verwezenlijking van het integratiedoel te waarborgen, is het dan mogelijk om, zonder de toelaatbaarheid van de beperkingen en het evenredigheidsvereiste te schenden:
- i) een praktijk toe te passen die stelt dat wanneer de echtgeno(o)t(e) met de verblijfsvergunning in de lidstaat (de referentiepersoon) voor het eerst naar Denemarken kwam op de leeftijd van 12-13 jaar of ouder, bij de beoordeling van de binding van de referentiepersoon met de lidstaat belang wordt gehecht aan het volgende: of de persoon ofwel een langdurig legaal verblijf van circa twaalf jaar in de lidstaat heeft gehad, ofwel een tijd in de lidstaat heeft verbleven en daar een duurzame economische activiteit heeft uitgevoerd met een aanzienlijke mate van contact en communicatie met collega's en eventueel klanten in de taal van de lidstaat, over een periode van ten minste vier of vijf jaar zonder grote onderbrekingen, of een tijd in de lidstaat heeft verbleven en daar een duurzame economische activiteit heeft uitgevoerd zonder een aanzienlijke mate van contact en communicatie met collega's en klanten in de taal van de lidstaat, over een periode van ten minste zeven of acht jaar zonder grote onderbrekingen;
 - ii) een praktijk toe te passen die stelt dat wanneer de referentiepersoon een sterke binding met zijn/haar land van herkomst heeft behouden door vaak of langdurig op bezoek te gaan in dat land, dit pleit tegen de vervulling van het bindingsvereiste, terwijl korte vakanties of verblijven voor opleidingen ter plaatse niet pleiten tegen de afgifte van een vergunning;
 - iii) een praktijk toe te passen die stelt dat de zogenaamde situatie „gehuwd, gescheiden en opnieuw gehuwd” sterk tegen de vervulling van het bindingsvereiste pleit?

⁽¹⁾ C-561/14, EU:C:2016:247.

⁽²⁾ C-138/13, EU:C:2014:2066.

Beroep ingesteld op 8 februari 2018 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-91/18)

(2018/C 142/45)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Kyratsou en F. Tomat)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— verklaren dat de Helleense Republiek, door een regeling vast te stellen en in stand te houden die:

- i. het product *tsipouro/tsikoudià* [eau-de-vie van druivendraf van Griekse wijnstokken], dat wordt vervaardigd door „systematische distilleerders” te onderwerpen aan een accijnstarief dat 50 % lager ligt dan het normale nationale accijnstarief, terwijl uit andere lidstaten ingevoerde alcoholhoudende dranken aan het normale accijnstarief zijn onderworpen, de krachtens de artikelen 19 en 21, gelezen in samenhang met artikel 23, lid 2, van richtlijn 92/83/EEG ⁽¹⁾ en artikel 110 VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- ii. het product *tsipouri/tsikoudià* dat wordt vervaardigd door occasionele distilleerders [distilleerders „voor twee dagen”] aan een nog lager accijnstarief te onderwerpen, terwijl uit andere lidstaten ingevoerde alcoholhoudende dranken aan het normale accijnstarief zijn onderworpen, de krachtens de artikelen 19 en 21, gelezen in samenhang met artikel 22, lid 1, van richtlijn 92/83/EEG en artikel 3, lid 1, van richtlijn 92/84/EEG ⁽²⁾, en artikel 110 VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.